

Sygn. akt I C 1217/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agnieszka R. Niedźwiecka
Protokolant:	protokolant sądowy Agnieszka Neuman

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2016r. w Białej Podlaskiej na rozprawie sprawy

z powództwa A. B.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1.zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki A. B. kwotę 14.000,00 (czternaście tysięcy) złotych tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami od dnia 09 marca 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku według stopy odsetek ustawowych oraz od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty według stopy odsetek ustawowych za opóźnienie ;

2. w pozostałej części powództwo oddala;

3. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki A. B. kwotę 700,00 (siedemset) złotych tytułem zwrotu części poniesionej przez nią opłaty sądowej od pozwu oraz kwotę 278,68 (dwieście siedemdziesiąt osiem złotych sześćdziesiąt osiem groszy) złotych tytułem zwrotu części poniesionych przez nią wydatków związanych z wydaniem opinii biegłych ;

4. nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej kwotę 265,68 (dwieście sześćdziesiąt pięć złotych sześćdziesiąt osiem groszy) tytułem zwrotu części poniesionych w sprawie wydatków związanych z wywołaniem opinii biegłych ;

5.zwrócić powódce A. B. kwotę 127,00 (sto dwadzieścia siedem) złotych tytułem niewykorzystanej zaliczki zaksięgowanej w księdze sum na zlecenie pod pozycją 630/15;

6. koszty procesu w części dotyczącej kosztów zastępstwa procesowego między stronami wzajemnie znieść .

Sygn. akt I C 1217/13

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 22 listopada 2013r. (data nadania) skierowanym przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W., powódka A. B. (w dalszej części uzasadnienia A. B.) - reprezentowana przez fachowego pełnomocnika wniosła o zasądzenie od strony pozwanej na swoją rzecz:

kwoty 28.000,00 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę z ustawowymi odsetkami od dnia 09 lutego 2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 4.800,00 zł i opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł. oraz zwolnienie powódki od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

W uzasadnieniu żądania podano, iż w dniu 09 sierpnia 2012 r. w B. przy ul. (...) doszło do wypadku , w którym kierujący samochodem osobowym V. (...) o nr rej (...) nie zachował należytej ostrożności wskutek czego potrącił przechodzącą prawidłowo przez przejście dla pieszych powódkę . Wskazano ,że w dniu zdarzenia pojazd sprawcy ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności OC w pozwanym zakładzie ubezpieczeń.

Podniesiono, że w wyniku zgłoszenia szkody strona pozwana przeprowadziła postępowanie likwidacyjne i wypłaciła powódce ostatecznie zadośćuczynienie w kwocie 22.000,00 zł. . Wskazano ,że zdaniem powódki adekwatne zadośćuczynienie do doznanej przez nią krzywdy to kwota 50.000,00 zł. i wskazano, że kwota dochodzonego zadośćuczynienia to różnica pomiędzy kwotą 50.000,00 zł a wypłaconą kwotą 22.000,00 zł. .

Podkreślono ,że w wyniku zdarzenia powódka doznała złamania dwupoziomowego kości goleni prawej oraz ogólnych potłuczeń ciała i licznych otarcia naskórka. Z miejsca zdarzenia powódkę przewieziono karetką do szpitala gdzie została poddana diagnostyce i leczeniu . Wskazano ,że jeszcze w dniu wypadku przeprowadzono u powódki zabieg operacyjny osteosyntezy śródszpikowej kości piszczelowej prawej, a podczas kolejnych dni hospitalizacji wdrożono leczenie usprawniające i naukę chodzenia za pomocą kul łokciowych. Dnia 22 sierpnia 2012r. powódkę wypisano ze szpitala z zaleceniem chodzenia przy użyciu kul łokciowych , elewacji operowanej kończyny , kontynuowania ćwiczeń stawu biodrowego , kolanowego i skokowego i dalszego leczenia w (...) . W wyniku wypadku z dnia 09 sierpnia 2012 roku powódka doznała szkody osobowej skutkującej długotrwałym leczeniem i rehabilitacją. Po zakończeniu leczenia szpitalnego powódka zgodnie z zaleceniem kontynuowała leczenie w Poradni Urazowo-Ortopedycznej oraz konieczny był ponowny pobyt w szpitalu w związku z przeprowadzeniem operacji dynamizacji zespolenia złamania . Wskutek wypadku doznała licznych cierpień zarówno w sferze psychicznej jak i fizycznej . Podniesiono ,że w dniu zdarzenia powódka była osobą zdrową ,samodzielną radzącą sobie w życiu , matką dwóch córek, pracownikiem. Wypadek pozbawił powódkę sprawności fizycznej co spowodowało ,że nie mogła ona wykonywać pracy zarobkowej ani zwykłych obowiązków dnia codziennego w tym domowych i przez wiele tygodni wymagała pomocy osób trzecich w codziennym funkcjonowaniu. (...) nad powódką podejmowali się jej najbliżsi . Wskutek długotrwałego zwolnienia powódce wypowiedziano bez wypowiedzenia umowę o pracę zawartą na czas określony do końca 2016r.. Wskazano ,że powódka otrzymuje świadczenie z ZUS. Dodano ,że po wypadku pogorszył się stan psychiczny powódki i zgłosiła się ona do poradni (...) Psychicznego a psycholog rozpoznał u niej reakcję na ciężki stres pourazowy i zaburzenia adaptacyjne , które wymagały terapii. Podniesiono, że o wypadku stale przypominają powódce odczuwane dolegliwości fizyczne – utykanie , ograniczenia ruchomości ciała , obrzęki stopy i łydki prawej oraz szpecące blizny po zabiegu operacyjnym .

Odnosnie żądania odsetek wskazano ,że w dniu 08 lutego 2013r. pozwany zajął ostateczne merytoryczne stanowisko w sprawie , kiedy to znajdował się w posiadaniu wszelkich informacji i dokumentów pozwalających na określenie wysokości powstałej szkody.

Odnosnie żądania zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 4.800,00 zł. uzasadniono to zawilnością sprawy i nakładem pracy pełnomocnika powódki.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej I Wydział Cywilny z dnia 05 lipca 2013 r. oddalono wniosek powódki o zwolnienie od kosztów sądowych (k. 95) .

Pozwany (...) Spółka Akcyjna w W. w odpowiedzi na pozew powództwa nie uznał i wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego (k.132-134). Nadto wniósł o przeprowadzenie dowodów z wszystkich dokumentów znajdujących się w aktach szkody nr PL (...).

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany reprezentowany przez fachowego pełnomocnika wskazał, że trwały uszczerbek na zdrowiu powódki w wyniku zdarzenia z dnia 09 sierpnia 2012r. przez lekarza orzecznika (...) SA został określony na poziomie 16%. Wskazano, że w następstwie postępowania likwidacyjnego pozwany przyznał powodowi kwotę 22.000,00 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę i że wypłacona powódce kwota jest kwotą ekonomicznie odczuwalną a zarazem adekwatną do rozmiaru cierpień i krzywd jakich doznała powódka w wyniku wypadku. Podniesiono, że żądanie dodatkowo kwoty 28.000,00 zł. nie znajduje żadnego uzasadnienia, gdyż nie wykazano by u powódki ujawniła się nowa dodatkowa krzywda związana ze stanem zdrowia, która nie była by przedmiotem oceny pozwanego w postępowaniu likwidacyjnym. Podniesiono, że powódka nie wykazała by po wypłacie świadczenia ujawniła się nowa inna krzywda, odrębna, której nie można było przewidzieć wcześniej, a powódka nie wykazała pogorszenia stanu zdrowia, które powodowałyby przyznanie jej większego odszkodowania. Wskazano, że przy wypłacie powódce odszkodowania uwzględniono przedłożoną przez powódkę dokumentację medyczną oraz uwzględniono doznane przez poszkodowaną cierpienia fizyczne i psychiczne.

Odnosił się pozwany do kwestii zasądzenia odsetek wskazując, że skoro ustalenie odszkodowania nastąpiło według cen z chwili wyrokowania to dopiero od tej daty należą się odsetki za opóźnienie. Zakwestionowała strona pozwana żądanie zasądzenia na rzecz powódki kwoty kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej wysokości wskazując, że żądanie to jest bezzasadne bowiem, że poza sporządzeniem rutynowego pozwu pełnomocnik powódki nie wykazał się szczególnym nakładem pracy.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 09 sierpnia 2012 r. w B. na ulicy (...) przechodziła przez przejście dla pieszych. W tym czasie J. S. kierujący samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej (...) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że nie zachował szczególnej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa prawidłowo przechodzącej przez przejście dla pieszych powódce w wyniku czego potrafił A. B.. Na miejsce zdarzenia wezwano pogotowie ratunkowe i powódkę przewieziono do Wojewódzkiego Szpitala (...) w B. gdzie o godzinie 13.03 została przyjęta na Szpitalny Oddział Ratunkowy i poddana diagnostyce.

Kierujący pojazdem V. (...) o nr rej. (...) J. S. w dacie zdarzenia posiadał polisę ubezpieczenia pojazdu w zakresie OC w pozwanym towarzystwie za okres od 24 grudnia 2011 r. do dnia 23 grudnia 2012r. - numer polisy (...).

W wyniku zdarzenia powódka doznała wieloodłamowego złamania kości goleni prawej ze stłuczeniem kolana prawego. W dniu przyjęcia do Szpitala w B. wykonano u niej zabieg operacyjny polegający na zespoleniu złamań przy pomocy gwoźdźcia śródspikowego blokowanego. Powódkę wypisano w dniu 22 sierpnia 2012r. z zaleceniem dalszego leczenia w (...) za 6 tygodni, ćwiczeń stawu biodrowego, kolanowego i skokowego. W czasie pobytu w szpitalu powódkę nauczono chodzenia przy pomocy kul łokciowych bez obciążania kończyny dolnej prawej.

A. B. w dniu 10 października 2012r. ponownie została przyjęta do Szpitala w B. gdzie wykonano u niej w dniu 11 października 2012r. dynamizację zespolenia. W dniu następnym została ona wypisana ze szpitala z zaleceniem ostrożnego obciążania chorej kończyny i dalszego leczenia w (...). W dniu 13 lutego 2013r. wykonano pozwanej USG żył kończyn dolnych w wyniku którego nie wykazano patologii poza masywnym zwapnieniem jako zejścia krwiaka goleni.

W dniu 09 lipca 2013r. powódce wykonano USG stawu kolanowego lewego i nie wykazało ono żadnej patologii pourazowej poza zwiększoną ilością wysięku w stawie, nie stwierdzono cech chondromalacji.

W dniach 14 kwietnia 2013r. – 07 maja 2013r. powódka odbyła rehabilitację w ramach prewencji ZUS z rozpoznaniem niewydolności dynamicznej pkd po dwupoziomowym złamaniu , po tym leczeniu uzyskano poprawę z ograniczeniem ruchowym , nadal utrzymuje się obrzęk łydki oraz stopy.

Dnia 23 lutego 2014r. wykonano powódce badanie (...) stawu kolanowego lewego , w wyniku badania stwierdzono ,że staw kolanowy lewy z cechami wysięku w zachyłku nadrzepkowym i śródstawowo , niewielką osteofitozę powierzchni stawowej kości udowej od strony stawu rzepkowo-udowego.

Po wypadku z dnia 09 sierpnia 2012r, powódka leczyła się i leczy w (...) u doktora K.. W czasie wizyty w dniu 14 maja 2013 r. zgłosiła ona dolegliwości bólowe ze strony kolana lewego. W dniach 20 lutego 2014r. – 21 lutego 2014r. powódka przebywała na Oddziale Ortopedycznym szpitala (...).Wykonano jej badanie (...) stawu kolanowego lewego .Powódkę wypisano ze szpitala w stanie dobrym.

Dnia 30 sierpnia 2013r. doktor K. wystawił zaświadczenie o treści” złamanie kości goleni prawej, niewydolność bólowa stawu kolanowego lewego, dyskopatia L-S, wymaga systematycznej rehabilitacji na rowerze stacjonarnym” . Dnia 19 listopada 2013r. powódce wykonano RTG kręgosłupa S-L i uzyskano wynik spłylenia lordozy z przewężeniem tarczy międzykręgowej L5-S1 z drobnymi zaostreniami na przednich i bocznych krawędziach trzonów z miernie zaznaczoną podchrzęstną sklerotyzacją listewek granicznych . W stawie kolanowym lewym stwierdzono obecność dziobków kostnych w obrębie guzków wyniosłości międzykłykciowej oraz zaostrenia na krawędziach powierzchniowych stawowych kłykci przyśrodkowych kości udowej piszczelowej.

Powódkę leczono w ramach prewencji ZUS w Oddziale (...) w O. w okresie 25 lipca 2014r. do 18 sierpnia 2014r. z rozpoznaniem niewydolności dynamicznej pkd po przebyłym złamaniu dwupoziomowym goleni leczonym operacyjnie, a także z powodu zespołu bólowego kręgosłupa i barku prawego, artrozy stawu kolanowego prawego. Została ona wypisana z zaleceniami kontynuacji wyuczonych ćwiczeń i dalszego leczenia w (...). Kontynuowała ona leczenie w (...) od 25 marca 2014r. do 09 września 2014r. . Dnia 19 maja 2014r. odbyła ona wizytę u doktora D. kiedy to rozpoznano stan po artrozie kolana lewego i stan po złamaniu goleni prawej , wykonano jej usg stawu kolanowego.

W wyniku zdarzenia z dnia 09 sierpnia 2012r. A. B. doznała wieloodłamowego złamania kości goleni prawej ze stłuczeniem kolana lewego. Pozostałe dolegliwości zgłaszane przez powódkę ze strony kolana lewego i kręgosłupa L-S nie mają związku z wypadkiem, wynikają one z procesu degeneracyjnego stawów o innej etiologii niż urazowa.

U powódki cierpienia fizyczne związane ze złamaniem kości goleni miały charakter ciężki przez pierwszy miesiąc po doznanym urazie , a spowodowane to było gojeniem ran i obrażeń tkanek miękkich . Następnie cierpienia powódki zmniejszyły się do średniego stopnia .Cierpienia średniego stopnia trwały do około 4-6miesiący po wypadku i były spowodowane pewną ruchomością wieloodłamowego złamania aż do powstania zrostu włóknistego a potem zmniejszyły się.

W chwili obecnej z uwagi na usunięcie gwoździa śródszpikowego z kości piszczelowej prawej co miało miejsce w dniu 16 kwietnia 2015r. leczenie powódki w związku z wypadkiem z dnia 09 sierpnia 2012r zakończyło się . Sam fakt zakończenia leczenia nie oznacza ,że nie wymaga ona rehabilitacji stawu kolanowego prawego jednak z doznanym urazem nie wymaga ona leczenia uzdrowiskowego. Po usunięciu gwoździa śródszpikowego z kości piszczelowej prawej zalecono powódce kontrolę w poradni ortopedycznej w dniu 29 kwietnia 2015r.

Powódka nadal uskarża się jednak na dolegliwości ze strony nogi prawej szczególnie po długim staniu czy chodzeniu , nadto puchnie jej ta noga.

Jeszcze raz podkreślić należy że w wyniku wypadku z dnia 09 sierpnia 2012r. powódka doznała obrażeń w postaci wieloodłamowego złamania kości goleni prawej ze stłuczeniem kolana prawego. Pozostałe dolegliwości zgłaszane przez powódkę ze strony kręgosłupa L-S i ze strony kolana lewego nie miały związku z wypadkiem z dnia 09 sierpnia 2012r. a wynikają one z procesu degeneracyjnego stawów o innej etiologii niż urazowa. Biegły z zakresu chirurgii urazowo-ortopedycznej T. K. (1) w swojej opinii wskazał bezspornie ,że chondromalacja pojawia się zwykle już

miesiąc po urazie a w przypadku powódki taka sytuacja nie miała miejsca a przeprowadzone u powódki badanie MR kolana lewego potwierdza zmiany zwyrodnieniowe tego kolana o innej etologii niż pourazowa w postaci osteofitów. U powódki nie stwierdzono wad postawy wywołanej skróceniem o 1 cm. długości kończyny dolnej prawej , a takie skrócenie nie ma wpływu na biomechanikę kręgosłupa, bowiem w badaniu RTG kręgosłupa L-S z dnia 19 listopada 2013r, występują zmiany o charakterze innej patologii niż pourazowa .

W związku z dolegliwościami powódka po zabiegu przez pierwszy miesiąc wymagała opieki osoby drugiej w wymiarze 2 godzin dziennie . Powódka po zabiegu od razu była zdolna do poruszania się przy pomocy kul łokciowych z odciążeniem kończyny operowanej . Po upływie miesiąca opieka jakiej wymagała powódka zmniejszyła się do 2-3 godzin tygodniowo przez kolejne 2-3 miesiące. Następnie powódka nie wymagała i nie wymaga opieki drugiej osoby przy czynnościach dnia codziennego , natomiast wymaga takiej pomocy przy podnoszeniu ciężarów o wadze np. ok. 10 kg. .Opiekę nad powódką po wypadku sprawowali jego najbliżsi –dzieci i siostry.

Zasadnym było odbycie przez powódkę rehabilitacji poprawiającej funkcję chodu i wzmacniająca mięśnie i wykonywane zabiegów mających wpływ na przyspieszenie gojenia złamania działaniu przeciwbólowym przez okres pierwszych 18 miesięcy po urazie. Z uwagi na doznany w wypadku uraz nie istnieje konieczność leczenia uzdrowskiego , istnieje zaś konieczność kontynuowania wyuczonych ćwiczeń i stosowania zabiegów rehabilitacyjnych w okresie zaostrzenia dolegliwości – tylko okresowo. Koniecznym jest kontynuowanie kontroli raz na sześć miesięcy w (...) po usunięciu materiału zespalającego z goleni prawej. Powódka może podjąć pracę zarobkową , która nie będzie wymagała długiego chodzenia i stania.

W wyniku zdarzenia z dnia 09 sierpnia 2012 r. powódka doznała 15% trwałego uszczerbku na zdrowiu w postaci złamania kości goleni prawej w którym to uszczerbku ujęto także stłuczenie kolana prawego. Według biegłego T. K. (1) procent uszczerbku na zdrowiu powódki nie zmieni się także po usunięciu gwoźdźcia śródszpikowego z kości piszczelowej prawej i jest on stały.

Powódka po usunięciu w dniu 16 kwietnia 2015r. zespolenia zakończyła leczenie związane z wypadkiem z dnia 09 sierpnia 2012r. i w tym zakresie nie wymaga ona dalszego leczenia poza wskazanymi wyżej ćwiczeniami i copółrocznymi kontrolami w (...).

Powódka ma wykształcenie zawodowe tkacz. Przed wypadkiem od 2007r. pracowała w sklepie (...) jako kasjer-sprzedawca, miała zawartą umowę na czas określony do 2016r. . W związku z wypadkiem i leczeniem – korzystaniem ze zwolnień lekarskich i z zasiłku rehabilitacyjnego została ona zwolniona z pracy . Obecnie powódka utrzymuje się z renty w kwocie 950,00 zł. netto, która została jej przyznana do stycznia 2017r. , ma na utrzymaniu córkę N. , która studiuje na Uniwersytecie (...).

Powódka przed wypadkiem była osobą samodzielną . Nie korzystała z pomocy innych osób przy czynnościach dnia codziennego . Obecnie nadal powódka odczuwa ból operowanej prawej nogi szczególnie gdy dużo pochodzi czy postoi, wówczas e noga jej puchnie , ma przeczulicę , obawia się każdego dotyku tej nogi .

Powódka pismem z dnia 11 października 2012r. wystąpiła do powoda- u którego ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności OC sprawca zdarzenia J. S. o zapłatę kwoty 50.000,00 zł. tytułem zadośćuczynienia .

Decyzją z dnia 17 października 2012r. w sprawie (...) pozwany przyznał powódce kwotę 5.000,00 złotych tytułem zadośćuczynienia. Decyzją z dnia 18 października 2012r. w sprawie (...) pozwany przyznał powódce dodatkowe odszkodowanie na łączna kwotę 21.593,44 zł. w tym łączną kwotę zadośćuczynienia 20.000,00 złotych. Decyzją z dnia 08 lutego 2013r. w sprawie (...) pozwany przyznał powódce dodatkowe odszkodowanie na łączna kwotę 25.058,64 zł. w tym łączną kwotę zadośćuczynienia 22.000,00 złotych. Nie uznał pozwany za zasadne wypłacenie powódce pozostałej żądanej przez nią kwoty 28.000,00 zł. . W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana początkowo uznała ,że powódka doznała 15 % uszczerbku na zdrowiu , jednak decyzją z dnia 08 lutego 2013r. uznano ,że ten uszczerbek wynosi 16 %.

Zdarzenie z dnia 09 sierpnia 2012r. wywołało u powódki charakterystyczne objawy dla stresu pourazowego, doświadczyła ona bowiem zagrożenia życia ,co spowodowało nasilenie negatywnych emocji, problemy ze snem, pocenie , trudności w zaakceptowaniu blizn pooperacyjnych, nadto boi się przechodzić przez jezdnię , często z obawy że może się coś złego wydarzyć czeka , aż ktoś będzie także przechodził przez jezdnię . Po wypadku powódka musiała skorzystać z pomocy psychologa . Ból , którego doznała spowodował ,że musiała ona zażywać leki przeciwbólowe. Rokowania co do stanu zdrowia powódki są pomyślne, może ona podjąć pracę , która nie będzie wymagała długotrwałego stania i siedzenia a jej leczenie w związku ze zdarzeniem z dnia 09 sierpnia 2012 r. zostało zakończone w dniu 16 kwietnia 2016r. (vide opinia biegłego T. K. , który wskazał w opinii ,że leczenie powódki zostanie zakończone w rok po usunięciu gwoździa śródszpikowego z kości piszczelowej prawej) , zaś trwały uszczerbek na zdrowiu jakiego ona doznała w wyniku tego zdarzenia oceniony został przez biegłego chirurga urazowo- ortopedycznego T. K. (1) na 15 % i jest on stały. Jak wskazał biegły nie ulegnie on zmianie po usunięciu wskazanego gwoździa, co miało miejsce w dniu 16 kwietnia 2015r. .

Rehabilitacja , którą odbyła powódka od 17 sierpnia 2015r. do 28 sierpnia 2015r. w części związana była z urazem nogi prawej zaś w części z urazem stawu kolanowego lewego , skierowanie na rehabilitację z dnia 28.09.2015r. obejmowało uraz nogi prawej zaś w części z urazem stawu kolanowego lewego , jednak powódka . Skierowanie do poradni fizjoterapeutycznej z dnia 07 grudnia 2015r. (k. 341) nie obejmowało ani nogi prawej ani stawu kolanowego prawego – dotyczyło skierowania na zabiegi rehabilitacyjne kręgosłupa L-S i stawu kolanowego lewego .

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o : opinię biegłego T. K. (1) - k.194-198 , opinię biegłego psychologa E. K. 316-320, historię choroby wraz z orzeczeniami lekarza orzecznika ZUS i decyzjami ZUS k. 16-87 , 102-123, 147-158,238-252259-260,287-291, 331-341, zeznania świadka P. B. – k. 182v -183, zeznania powódki k. 261v-263 , 364v-365 w zw. z k. 166v-167v, kserokopię akt szkodowych .

W ocenie Sądu dowody nieosobowe stanowiące podstawę ustalenia stanu faktycznego zasługują w całości na obdarzenie ich walorem wiarygodności . W ocenie Sądu nie budziły wątpliwości dowody w postaci dokumentacji medycznej przedłożonej przez powódkę oraz tej znajdującej się wydrukowanych aktach szkody złożonych przez stronę pozwaną . Wskazać należy, że dowody w postaci dokumentacji medycznej nie były kwestionowane przez strony postępowania a i Sąd nie znalazł podstaw ku temu by odmówić im waloru wiarygodności choćby w części. Nie można tracić z pola widzenia ,że zostały one sporządzone przez instytucje medyczne w zakresie ich właściwości.

W ocenie Sądu dowody osobowe w postaci zeznań świadka P. B. oraz zeznań powódki zasługują na obdarzenie ich walorem wiarygodności w zakresie w jakim wskazują na zdarzenie objęte pozwem , na obrażenia jakich doznała powódka , na proces i przebieg leczenia . W tym zakresie zdaniem Sądu dowody te są spójne , logiczne i wzajemnie się uzupełniają i są zgodne z dowodami z dokumentów .

Sąd Rejonowy ustalając stan faktyczny oparł się również o opinię biegłego sądowego z listy Sądu Okręgowego w Lublinie z zakresu chirurgii urazowo - ortopedycznej T. K. (1) - k.194-198 i biegłej z zakresu psychologii E. K. – k. 316-320.

W ocenie Sądu wydane przez biegłych w niniejszej sprawie opinie w całości zasługują na obdarzenie ich walorem wiarygodności. Nie można tracić z pola widzenia okoliczności ,że żadna ze stron postępowania nie zakwestionowała wydanych w sprawie opinii .

W ocenie sądu obaj opiniujący w sprawie biegli dysponują odpowiednią wiedzą z zakresu w którym opiniowali .Zdaniem Sądu wywołane opinie zostały sporządzone w sposób profesjonalny , zarówno w oparciu o zgromadzoną dokumentację medyczną jak i bezpośrednio badanie powódki . Opinia te są spójne , logiczne, przekonująco uargumentowane. W odniesieniu do opinii biegłego T. K. (1) wskazać należy, że w sposób wyczerpujący wskazał dłaczego niektórych zgłaszanych przez powódkę dolegliwości nie można uznać za mające związek z wypadkiem .

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne ale jedynie w części. Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że powódka doznała uszkodzeń ciała w postaci wieloodłamowego złamania kości goleni prawej ze stłuczeniem kolana prawego co spowodowało u niej trwałe uszczerbek na zdrowiu w wysokości 15%.

Obecnie dolegliwości powódki polegają na dyskomforcie występującym po długim staniu lub chodzeniu, kiedy to dochodzi do obrzęku prawej nogi. U powódki występuje ograniczenie w zakresie podjęcia przez nią pracy, nie może ona podjąć bowiem pracy wymagającej długotrwałego stania lub siedzenia. Jak wynika z opinii biegłego T. K. (1) leczenie powódki w związku z wypadkiem miało nastąpić w rok po usunięciu jej gwoździa śródszpikowego z kości piszczelowej prawej, a więc z uwagi na fakt że w/w gwóźdź został usunięty w dniu 16 kwietnia 2015r. tak więc jej leczenie zostało zakończone z dniem 16 kwietnia 2016r., jednakże wymaga powódka dalszej rehabilitacji. Stan zdrowia powódki obecnie jest dobry i ustabilizowany.

Zgodnie z dyspozycją art. 436 § 1 k.c. w zw. z art. 435 § 1 k.c. odpowiedzialność samoistnego posiadacza pojazdu mechanicznego jest oparta na zasadzie ryzyka, a jej przesłankami są szkoda i związek przyczynowy między jej powstaniem a ruchem pojazdu. Przesłanką odpowiedzialności posiadacza

pojazdu mechanicznego nie jest natomiast wina, co oznacza, że jest on zobowiązany do naprawienia szkody wyrządzonej przez ruch pojazdu nawet jeśli prowadzącej go osobie nie sposób przypisać winy za zaistnienie zdarzenia wyrządzającego szkodę.

Strona pozwana nie kwestionowała co do zasady swojej odpowiedzialności za skutki zdarzenia z dnia 09 sierpnia 2012 r. w tym za szkodę poniesioną przez powódkę. Spór w sprawie sprowadzał się do kwestii wysokości zadośćuczynienia należnego powódce.

Na podstawie art. 445 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę pieniężną tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Podstawą zadośćuczynienia jest krzywda polegająca na cierpieniach fizycznych i psychicznych związanych z rozstrojem zdrowia.

Art. 445 § 1 k.c. nie zawiera żadnych kryteriów, jakie należy uwzględnić przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia, wobec czego kryteria te zostały wypracowane przez judykaturę. Spośród funkcji spełnianych przez zadośćuczynienie współcześnie na czoło wysuwa się funkcja kompensacyjna. Przyznana z tego tytułu suma pieniężna powinna wynagrodzić doznane przez poszkodowanego cierpienia fizyczne i psychiczne oraz utratę radości życia. Ma mu również ułatwić przezwycięzenie ujemnych przeżyć, dzięki czemu zostaje przywrócona, przynajmniej częściowo, równowaga, która została zachwiana na skutek popełnienia czynu niedozwolonego.

Dla wysokości zadośćuczynienia jako świadczenia o charakterze kompensacyjnym, podstawowe znaczenie ma zawsze rozmiar doznanej krzywdy, który zależy od wielu czynników m. in. trwałości i skutków wypadku lub okresu trwania objawów chorobowych i ich nasilenia, stopnia cierpienia fizycznych i psychicznych, ich intensywności i czasu trwania, nieodwracalności następstw uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia (kalectwa, oszpeceń), rodzaju wykonywanej pracy, szans na przyszłość, poczucia nieprzydatności społecznej, bezradności życiowej, wieku poszkodowanego, jego osobistej sytuacji, w tym również jego przyszłych perspektyw życiowych. (por. wyroki SN z 12.04.1972 r., II CR 57/72, opubl. OSNCP 1972 nr 10 poz. 183; z 30.11.1999 r., I CKN 1145/99, niepubl., z 27.08.1969 r. OSNCP 1970 nr 6 poz. 111; z 12.09.2002 r., IV CKN 1266/00 opubl. LEX nr 80272; z 13.03.1973 r., II CR 50/73 opubl. LEX nr 7228, z 9.11.2007 r.,).

Zważyć przy tym należy, że powyższe przesłanki mają walor ogólny i dlatego w każdej sprawie o wysokości należnego zadośćuczynienia rozstrzygające znaczenie mają konkretne okoliczności dotyczące osoby poszkodowanej. Jedynie rozważenie zindywidualizowanych przesłanek stanowi właściwą podstawę określenia odpowiedniego w rozumieniu art. 445 § 1 k.c. zadośćuczynienia.

Określając wysokość zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez powódkę Sąd Rejonowy uwzględnił charakter uszkodzenia ciała jakiego ona doznała w dniu 09 sierpnia 2012r. oraz jego skutki zarówno w sferze fizycznej jak i psychicznej . Powódka doznała uszkodzenia ciała w postaci wieloodłamowego złamania kości goleni prawej ze stłuczeniem kolana prawego. Doznała ona 15% trwałego uszczerbku na zdrowiu . W chwili obecnej doznany w wypadku uraz ma niewielki wpływ na funkcjonowanie powódki , jedynym problemem są dolegliwości po długotrwałym staniu czy chodzeniu kiedy to puchnie jej noga . Jak wskazano wyżej powódka zakończyła leczenie związane z wypadkiem z dnia 09 sierpnia 2012r. i nie wymaga ona dalszego leczenia , wymaga jedynie rehabilitacji ale nie wymaga leczenia sanatoryjnego. Stan zdrowia powódki jest ustabilizowany .

Powódka odzyskała zdolność do samodzielnego poruszania się, obecnie lekko utyka na prawą nogę . Leczenie urazu było początkowo bolesne i cierpienia powódki w związku z tym związane były początkowo duże, ale te duże cierpienia trwały pierwszy miesiąc a następnie średnie , co trwało do około 6 miesiąca po zdarzeniu . W okresie leczenia powypadkowego powódka przebywała w szpitalu ostatnio w kwietniu 2015r. kiedy to w dniu 16 kwietnia usunięto jej gwoźdź śródszpikowy z kości piszczelowej prawej. W trakcie leczenia systematycznie musiała stawiać się na wizyty kontrolne u ortopedy i korzystać rehabilitacji usprawniających . Początkowo jak wskazano we wcześniejszej części uzasadnienia wymagała ona pomocy osób drugich przez pierwszy miesiąc po zdarzeniu do 2 godzin dziennie a przez kolejne 2-3 miesiące opieki tej wymagała do 2-3 godzin tygodniowo. Podkreślić należy, iż uszkodzenia ciała, powstały u osoby w średnim wieku, bo w wieku 45 lat, co niewątpliwie wywołało znaczne cierpienia psychiczne, obawę przed utratą pracy , co ostatecznie nastąpiło. Powódka będąc przed zdarzeniem sprawną kobietą, po wypadku musiała poruszać się przy pomocy kul łokciowych , przechodzić rehabilitację i przez około 6 miesięcy była częściowo zdana na opiekę i pomoc innych osób-córki i siostr, obecnie także przy przenoszeniu ciężarów musi korzystać z pomocy innych osób..

Strona pozwana na etapie likwidacji szkody przyznała i wpłaciła powódce zadośćuczynienie w łącznej kwocie 22.000,00 złotych z żądanej pismem z dnia 11 października 2012r. kwoty 50.000,00 zł. W toku procesu powódka domagała się zasądzenia brakującej kwoty tytułem zadośćuczynienia w kwocie 28.000,00 zł.. Łącznie zatem powódka określiła należne jej zadośćuczynienie na kwotę 50.000,00 złotych, i takiej kwoty żądał w postępowaniu ubezpieczeniowym- vide pismo z dnia 11.10.2012r. – k. 52 akt szkodowych.

W ocenie Sądu w realiach niniejszej sprawy zadośćuczynienie w łącznej kwocie 36.000,00 złotych spełni swoją funkcję kompensacyjną i dlatego mając na uwadze wypłacone przez pozwanego zadośćuczynienie w łącznej kwocie 22.000,00 złotych Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 14.000,00 złotych tytułem zadośćuczynienia . Zdaniem Sądu żądanie przez powódkę łącznie kwoty 50.000,00 złotych z tytułu zadośćuczynienia jest zawyżone tym bardziej ,że jak wskazano wyżej nie wszystkie dolegliwości fizyczne jak i psychiczne mają związek z wypadkiem z dnia 09 sierpnia 2012r.. . W ocenie sądu przyznane powódce dodatkowe zadośćuczynienie w kwocie 14.000,00 złotych (vide pkt. 1 orzeczenia) uwzględnia wszystkie okoliczności obrazujące rozmiary znacznej krzywdy doznanej przez powódkę , a tym samym będzie odpowiednie do wyrządzonej szkody. Przedmiotowa zdaniem Sądu kwota w polskich realiach społeczno-gospodarczych z pewnością stanowi ekonomicznie odczuwalną wartość i w ocenie Sądu nie jest ona ani zaniżona ani zawyżona. Tym samym powinna ona wynagrodzić doznane cierpienia fizyczne i psychiczne związane z uszkodzeniami ciała A. B. i ich trwałymi skutkami oraz ułatwić jej przezwycięzenie ujemnych przeżyć, dzięki czemu zostanie przywrócona równowaga zachwiana na skutek zdarzenia z dnia 09 sierpnia 2012r..

Odsetki od kwoty 14.000,00 złotych tytułem zadośćuczynienia zostały zasądzone, zgodnie z wnioskiem powoda w oparciu o dyspozycję art. 481 kc. mając na względzie dyspozycję art. 817 kc mając także na względzie dyspozycję art.359 §2 kc obowiązującą do dnia 31.12.2015r. i od dnia 01.01.2016r..

W tym miejscu sąd chciałby przyznać się do błędu jaki popełnił przy redagowaniu pkt. 1 wyroku a mianowicie w części dotyczącej określenia początkowej daty odsetek ustawowych a mianowicie błędnie wpisał od dnia 09 marca 2013 roku zamiast od dnia 09 lutego 2013r. . Wskazać w tym miejscu należy ,że skoro w dacie 08 lutego 2013r. pozwane

towarzystwo zajęło ostateczne merytoryczne stanowisko w sprawie i zgodnie z żądaniem pozwu odsetki winny być zasądzone od dnia 09 lutego 2013r. a nie od dnia 09 marca 2013r. .

Wskazać tu należy ,że ubezpieczyciel zgodnie z art. 817 kc winien spełnić świadczenie po upływie 30 dni od daty zgłoszenia roszczenia . Tak więc żądanie zawarte w powie o zasądzenie odsetek od dnia 09 lutego 2013r. jest w pełni uzasadnione . **Szkoda** została zgłoszona pozwanemu pismem z dnia 11 października 2012r. zaś pismem z dnia 17 października 2012r. pozwany przyznał powodowi zadośćuczynienie w kwocie 5.000,00 złotych (akta szkodowe) .Dalej idące żądanie w zakresie żądania zadośćuczynienia ponad kwotę 14.000,00 złotych zostało oddalone (vide pkt. 2 wyroku).

Zgodnie z dyspozycją art. 108 § 1kpc Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. Rozstrzygnięcie o kosztach procesu zapadło na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. i art. 100 k.p.c.

W sprawie na wniosek powódki dopuszczono dowód z opinii biegłych ortopedy i psychologa. Wydatki związane z przeprowadzeniem tych dowodów wyniosły łącznie 1.088,68 zł (vide k.214,301,326) z czego z zaliczek uiszczonych przez powódkę wpisanych do księgi sum na zlecenie poz. pozycją 27/15 w kwocie 500,00 zł i pod poz. 630/15 kwocie 450,00 zł (k.190 i k. 273) pokryto je w części . Ponadto powódka uiściła opłatę sądową od pozwu w części przy jego wniesieniu kwotę 1.400,00zł . .

Do uiszczenia zaś pozostała kwota 265,68 zł. tytułem poniesionych wydatków w sprawie , a która to pokryta została tymczasowo z sum budżetowych Skarbu Państwa .

Stosownie do przepisu art. 83 ust. 1 u.k.s.c., jeżeli czynność połączona z wydatkami zostaje podjęta z urzędu, sąd zarządzi wykonanie tej czynności, a kwotę potrzebną na ich pokrycie wykląda tymczasowo Skarb Państwa. Dotyczy to także dopuszczenia i przeprowadzenia przez sąd z urzędu dowodu niewskazanego przez stronę. W orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie Sąd orzeka o poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatkach, stosując odpowiednio przepisy art. 113 u.k.s.c. . Z kolei art. 113 ust. 1 i 2 u.k.s.c. stanowi, że kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

Z uwagi na fakt, że powódka wygrała niniejszą sprawę w 50 % a pozwany w tej wysokości przegrał sprawę Sąd dokonał podziału poniesionych w sprawie wydatków na pół i w związku z tym uznał ,że powódkę i pozwanego winny obciążać wydatki w kwocie po 544,32 zł. i w związku z faktem, że powódka uiściła zaliczki w łącznej kwocie 950,00 zł. na poczet wydatków Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej kwotę 265,68 zł. tytułem zwrotu części poniesionych w sprawie wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa(vide pkt. 4 wyroku) . Nadto sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 278,68 zł. tytułem zwrotu części poniesionych przez nią wydatków (vide pkt. 3 wyroku) . Także koniecznym było rozdzielenie opłaty sądowej . Powódka uiściła z tego tytułu kwotę 1.400,00 zł. . Mając na względzie okoliczność ,że powódka wygrała sprawę w 50 % Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 700,00 zł. tytułem zwrotu części poniesionej przez nią opłaty sądowej od pozwu(vide pkt. 3 wyroku) .

Ponadto Sąd nakazał zwrócić powódce kwotę 127,00 zł. tytułem niewykorzystanej zaliczki zaksięgowanej w księdze sum na zlecenie pod poz. 630/15(vide pkt. 5 wyroku) .

Sąd nadto orzekł o wzajemnym zniesieniu kosztów procesu w części dotyczącej kosztów zastępstwa procesowego na podstawie art. 100 k.p.c. gdyż obie strony były reprezentowane przez fachowych pełnomocników.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.